

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΒΙΤΤΟΡΙΟ

1984-3 ΑΦΙΣΕΣ 1964 - 1981
c.3

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

A
1984-3
c-3

**Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ
ΒΙΤΤΟΡΙΟ
ΦΙΟΡΟΥΤΣΙ**

ΑΦΙΣΕΣ 1964 - 1981

1900 - 1984

**ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ**

Nos remerciements s'adressent au Centre Culturel Canadien à Paris et au Ministère des Affaires Extérieures du Canada qui ont mis ces œuvres à notre disposition.

Η έκθεση οργανώνεται από την Εθνική Πινακοθήκη σε συνεργασία με την Πρεσβεία του Καναδά στην Αθήνα. Ευχαριστούμε το Καναδικό Πολιτιστικό Κέντρο στο Παρίσι και το Υπουργείο Εξωτερικών του Καναδά που μας παραχώρησαν τα έργα της έκθεσης.

Πρόλογος

Στη σειρά των εκθέσεων γραφικής τέχνης που παρουσίασε η Εθνική Πινακοθήκη, εντάσσεται και η έκθεση αφίσας του Καναδού καλλιτέχνη Βιττόριο που οργανώθηκε σε συνεργασία με την Πρεσβεία του Καναδά στην Αθήνα.

Η αφίσα, ήδη από το 19ο αιώνα, αποτελούσε ένα μέσο καλλιτεχνικής έκφρασης που απευθυνόταν στο πλατύ κοινό και μέχρι σήμερα συμπορεύεται με τα διάφορα καλλιτεχνικά ρεύματα προσπαθώντας να τα διαμορφώσει έτσι ώστε χωρίς δυσκολία να γίνονται αποδεκτά και κατανοητά από τον κόσμο ενώ παράλληλα, το διαφημιστικό ή διαφωτιστικό μήνυμα που έχει σκοπό να μεταφέρει, να το δώσει μ' ένα πρωτότυπο και σαφή τρόπο.

Η έκθεση αυτή που παρουσιάζουμε, πέρα από το εντυπωσιακό, πραγματικά, περιεχόμενό της, δίνει την ευκαιρία στο ελληνικό κοινό να γνωρίσει ένα από τους πιο γνωστούς γραφίστες του Καναδά, το Βιττόριο Φιορούτσι ο οποίος με έντονη τη ζωγραφική αίσθηση, επεξεργάζεται το μήνυμα και δημιουργεί ένα έργο τέχνης.

Για την οργάνωση της έκθεσης αυτής ευχαριστώ όλους όσους συνεργάστηκαν για την παρουσίασή της και ιδιαίτερα τον κύριο Ζαν-Πιέρ Γκομπέ, Α' Γραμματέα της Πρεσβείας και Πρόξενο του Καναδά στην Αθήνα, τη συνεργάτιδά του κυρία Μαρία Οικονόμου της Πρεσβείας του Καναδά στην Αθήνα και τους συναδέλφους ιστορικούς της Τέχνης Όλγα Μεντζαφού, Άννα Καφέτση και Μαρίκα Νέζη για την επιμέλεια και παρουσίαση της έκθεσης και του καταλόγου.

Δημήτρης Παπαστάμος
Διευθυντής Εθνικής Πινακοθήκης

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΒΙΤΤΟΡΙΟ ΦΙΟΡΟΥΤΣΙ

ΑΦΙΣΕΣ 1964 - 1981

Ένα έργο χωρίς εποχή

Υπάρχουν έργα που δεν εγγράφονται μέσα στο χρόνο και που κατά συνέπεια αρνούνται να κοιτάξουν πίσω στο παρελθόν, ίσως γιατί κρύβουν το δικό τους χρόνο. Αυτό ταιριάζει στο σύνολο των αφισών και σχεδίων που παρουσιάζονται στο πλαίσιο αυτής της έκθεσης. Κάθε κομμάτι της θα μπορούσε να θεωρηθεί σαν το πρώτο ή το τελευταίο απ' όλα τα εκθέματα. Ανάμεσα σ' όλες τις αφίσες, τα κόμικς για περιοδικά, τις παραλλαγές γύρω από ένα θέμα που πραγματοποίησε με την ευκαιρία της έκδοσης ενός ημερολογίου, δεν καταφέρνουμε να διακρίνουμε μια «εξέλιξη». Η περίοδος «1964 μέχρι 1981» θα μπορούσε κάλλιστα να καλύπτει μερικούς μήνες ή και μερικές δεκαετίες. Αλλά αν κάθε δημιουργία μπορεί να λειτουργεί σαν αρχή ή τέλος παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον να διαλέξουμε τη μια ή την άλλη, γιατί όποια κι αν πάρουμε δεν οδηγούν στον ίδιο κόσμο, δεν διηγούνται την ίδια ιστορία.

Παντού ο Βιττόριο εμφανίζεται ευφυής και κριτικός χρησιμοποιώντας ένα διαβρωτικό χιούμορ και αντίστροφα όμως μπορεί να φανεί πολύ αυστηρός στην επινόηση αφηρημένων μορφών.

Η πολλαπλή αφίσα

Αυτό που πριν απ' όλα τραβά την προσοχή στο έργο του Βιττόριο και κυρίως στην παραγωγή των αφισών (αλλά και τα σχέδια του τύπου έχουν σχέση με τις αφίσες του και το αντίστροφο) είναι μία μεγάλη ποικιλία, ποικιλία που δεν φανερώνει τόσο την πρωτεϊκή φύση του καλλιτέχνη, όσο τη θέλησή του να ανοίξει κόσμους μέσα στον Κόσμο. Αλλά πού βρίσκεται λοιπόν το κέντρο τόσων κατευθύνσεων; Με τη σειρά η κάθε μία απ' αυτές γίνεται άλλοτε το σοβαρό κι άλλοτε το σαρκαστικό κέντρο αυτού του ήδη σημαντικού συνόλου έργων που μία επιλογή μόνο, ανάμεσα σε άλλες παρουσιάζει αυτή η έκθεση. Όπως θα διαπιστώσουμε αφού γνωρίσουμε τη βιογραφία του ο ίδιος ο Βιττόριο δεν έχει ένα συγκεκριμένο «κέντρο» σ' ό,τι αφορά την καταγωγή του: Γιουγκοσλάβος αφού γεννήθηκε εκεί και από Ιταλούς γονείς - ο πατέρας του απ' τη Βενετία και η μητέρα του απ' τη Ρώμη -, μένει για πολλά χρόνια στη Βενετία προτού να φύγει για τον Καναδά όπου ζει τώρα εδώ και τριάντα χρόνια. Αν και από πολύ νωρίς συνειδητοποιεί την καλλιτεχνική του κλίση ο Βιττόριο δεν προσηλώνεται σε μια ιδιαίτερη τεχνική.

Το ξεκίνημά του γίνεται με γελοιογραφίες σε πολιτικές εφημερίδες, συμμετέχει σε τηλεοπτικές εκπομπές για παιδιά, στη συνέχεια επιδίδεται στη φωτογραφία, στα εικονογραφημένα... Αν και το έργο του αποκαλύπτει μεγάλη ζωγραφική αίσθηση καθώς και τέλεια αφομοίωση της ιστορίας της μοντέρνας τέχνης, ο ίδιος δεν αγκυροβολεί σε κανένα από τα εδάφη που έχει εξερευνήσει. Οι «γνώσεις» που αποκτά έχουν τόσα ανοίγματα που του επιτρέπουν να ελευθερώνει τη δημιουργική του δραστηριότητα.

Η αφίσα, ένα καθολικό μέσο ενημέρωσης

Ο Βιττόριο είναι ένας καλλιτέχνης των μαζικών μέσων ενημέρωσης, ένας από τους λίγους που όχι μόνο δεν καταβροχθίστηκε απ' αυτά αλλά που απεναντίας τα χαίρεται με υπεροψία. Η αφίσα, αποκλειστικός φορέας του διαφημιστικού μηνύματος

είναι το κατεξοχήν μαζικό μέσο ενημέρωσης. Η τέχνη της αφίσας θεληματικά χαρακτηρίζεται σαν κατώτερη τέχνη αν και σε τελευταία ανάλυση υπακούει σε απαιτήσεις που μπορούν να συγκριθούν μ' αυτές που είχαν επιβληθεί σε καλλιτέχνες άλλων εποχών. Η τέχνη της αφίσας με την υπευθυνότητα που απαιτεί απέναντι σ' αυτούς στους οποίους απευθύνεται, με τη συνεχή αμφισβήτηση της γλώσσας, με το γεγονός ότι έρχεται συνέχεια κοντά μας και ενσωματώνεται στο υφάδι της καθημερινής μας ζωής, είναι πράγματι, καλώς ή κακώς, μια ανώτερη τέχνη.

Η τέχνη της αφίσας είναι για το Βιττόριο και για μερικούς άλλους, το μέσο να ξαναβρούν το κοινό που χάθηκε από τότε που διαδόθηκε η ζωγραφική του καβαλέτου. Ήδη ο Σερέ αναφερόταν στον Τιέπολο, ενώ τα λόγια του Ερβέ Μορβάν «δεν υπάρχει πια Καπέλα Σιξτίνα για να ζωγραφίσει κανείς» είναι κάτι περισσότερο από απομυθοποιητική διαπίστωση. Τέτοιες ενδείξεις αποκαλύπτουν τη θέληση των καλλιτεχνών να ξανακατακτήσουν τους τοίχους και τις οθόνες, κι ακόμα μια πρόθεση διαπαιδαγώγησης του αποδέκτη. Με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, από τα πιο απλά που είναι ο τύπος μέχρι τα πιο «εξεζητημένα», όπως το βίντεο, ο καλλιτέχνης έχει ακόμη μερικές ευκαιρίες να επεξεργαστεί ένα μήνυμα που να απευθύνεται σ' ένα κοινό όλο και πιο πλατύ.

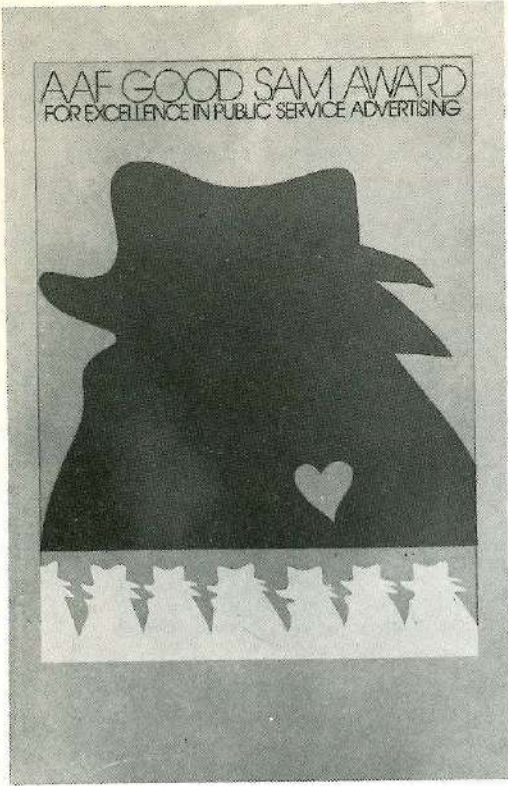
Ενώ ο καλλιτέχνης που δουλεύει για «πληροφορημένους» φιλότεχνους πρέπει να περάσει μέσα από την αναγνώριση της προσωπικότητας και του ονόματός του, μερικές φορές εις βάρος της δημιουργίας του (έχουμε δει έργα που δεν είναι τίποτε άλλο παρά καμώματα), ο καλλιτέχνης των μαζικών μέσων, προτού αναγνωριστεί από τους ειδικούς και του δοθεί μια ταυτότητα, είναι πάνω απ' όλα ένας δημιουργός γεγονότων (έτσι άλλωστε και ο ίδιος Βιττόριο ορίζει τον εαυτό του). Ο θρίαμβός του προέρχεται από την αίσθηση των αντιθέσεων και την έκπληξη. Υπάρχουν προφανώς λίγοι καλλιτέχνες που ξέρουν να χρησιμοποιούν τα μαζικά μέσα έτσι που χάρη σ' αυτά και μέσα από τον εμφανή κατακερματισμό των γεγονότων να δημιουργούν ένα έργο τέχνης.

Ένα έργο χωρίς αισθητική αμφισημία

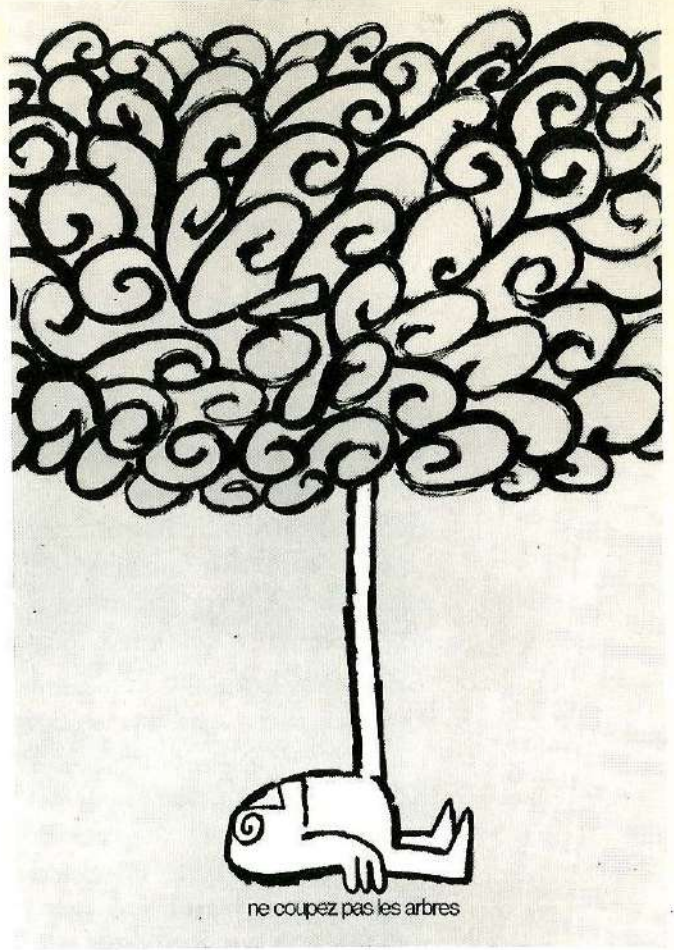
Ο Βιττόριο καταφέρνει να πραγματοποιεί αυτό το στόχο χωρίς να υποχωρεί σε μόδες. Η ποικιλία στο έργο του δεν σημαίνει ότι οικειοποιείται μια μανιέρα, ότι μιμείται ή εξυπηρετεί τα γούστα μιας ορισμένης κατηγορίας θεατών. Δεν βαδίζει προς την κατεύθυνση του γενικού «γούστου» όπως ακριβώς διαμορφώνεται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Αν ο Βιττόριο είναι «σύγχρονος» είναι γιατί ξέρει να βγάζει την ουσία απ' το θέμα που χειρίζεται. Έτσι στη σειρά που έκανε, παραδείγματος χάρη, για την αεροπορική εταιρία Κεμπέκαιρ χρησιμοποιεί την πλαστικότητα ενός αρπακτικού για να αποδώσει την ιδέα της πτήσης με τρόπο που να την μειώνει και ταυτόχρονα να την εξυμνεί. Στη σειρά που πραγματοποίησε για την εθνική Απογραφή των έργων, ξέρει να ανακαλύπτει στις παραδοσιακές μορφές και χρώματα της ινδικής τέχνης μια συγγένεια με τις πιο ολοκληρωμένες αναζητήσεις της σύγχρονης τέχνης. Και αντίστροφα όμως, ξέρει (ας δούμε μερικές εικόνες από τα εκτιθέμενα ημερολόγια) να ξαναζωντανεύει τις χρωματικές σχέσεις μέσα από το δικό του σχεδιαστικό ύφος χάρη στην εξοικείωση του με την πρώιμη αμερικάνικη τέχνη. Από τον καιρό που έφτασε στον Καναδά ο Βιττόριο κάνει μια τέχνη μεταφύτευσης που αφομοιώνεται με το χώρο. Έτσι το μεσογειακό βάθος που είχε μέσα του μεταμορφώθηκε και εξάρθηκε από τον αμερικάνικο χώρο.

Ανακαλύπτοντας ξανά το υποκείμενο

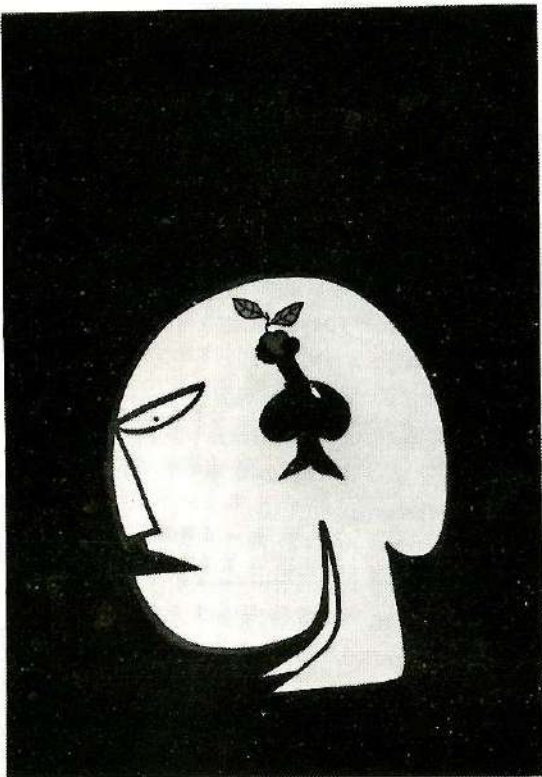
Ξέρει πολύ καλά να παίζει με την αυστηρότητα, τη γοητεία και την πρόκληση. Η μικρή φιγούρα με τα άσεμνα εξογκώματα και την πρόκλητικότητά της, μας απωθεί

43

9

THE CANADIAN ASSOCIATION OF FILMMAKERS
LA FÉDÉRATION CANADIENNE DES RÉALISATEURS

30

και μας ελκύει. Πρέπει να δούμε βέβαια σ' αυτές τον ίδιο τον καλλιτέχνη. Έξω όμως απ' αυτό το προφανές και ίσως λίγο απλοποιημένο γεγονός, θα έπρεπε να μάθουμε να αναγνωρίζουμε σ' αυτή τη σιλουέττα που προσφέρεται στη λεία των μεταμορφώσεων, την αδάμαστη επιθυμία μας που επιβιώνει σ' όλους τους κοινωνικούς καταναγκασμούς. Σ' έναν κόσμο παραδομένο κατά κύριο λόγο στο αντικείμενο όπου το υποκείμενο απορροφάται από το αντικείμενο, είναι πράγματι η πρώτη φορά που το υποκείμενο μπαίνει με δύναμη στην αφίσα για να αμφισβητήσει με καίριο τρόπο το λόγο ύπαρξής του.

Ο Βιττόριο ανήκει στην κατηγορία αυτών των καλλιτεχνών που η δραστηριότητα τους λειτουργεί σε δύο επίπεδα: της απλής πληροφόρησης αλλά και της αισθητικής – μορφωτικής μάλιστα – πληροφόρησης. Όσο απομακρύνεται το γεγονός που αποτέλεσε το πρόσχημα για καθένα από τα έργα του, τόσο η εικόνα κερδίζει σε πλαστική σημασία. Σ' αυτή την έκθεση δεν υπάρχει αφίσα που να έχει «χρονολόγηση» και που συνεπώς να μην μπορεί να ξαναχρησιμοποιηθεί σήμερα ή σε δέκα χρόνια (η αφίσα για τον «Ταρτούφο» θα είναι πάντοτε σύγχρονη ενώ ο κύκλος με τα έργα το «Πνεύμα του Σουλ» θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί απεριόριστα...). Το ίδιο το γραπτό μήνυμα χάνει τη σημασιολογική του αξία και μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί μέρος του έργου στο σύνολό του. Άλλωστε συχνά ο Βιττόριο σπρώχνει το γραπτό μήνυμα στις άκρες του έργου, τόσο πολύ θέλει το μήνυμα που προτείνει να περνάει πριν από την εικόνα.

Δυο κύριες κατευθύνσεις

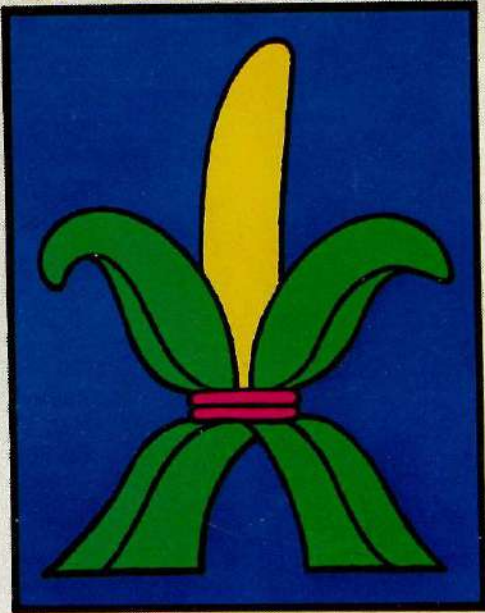
Υπάρχουν μερικές τοιχογραφίες που εξελίσσονται ταυτόχρονα μέσα στο «παιχνίδι συναρμολόγησης» του Βιττόριο. Μέσα από τους διαφορετικούς κόσμους που δημιουργεί, η φαντασία του δείχνει μία μεγάλη συνάφεια ενώ ποτέ δεν χάνεται το νήμα της έμπνευσής του. Οι αφηρημένες μορφές και τα σκίτσα με το ανθρωπάκι εμφανίζονται σαν οι δυο κύριες κατευθύνσεις της έκφρασής του. Οι δυο αυτές όψεις του έργου του δεν συναντώνται ποτέ, αλλά τρέφονται ακριβώς με τις διαφορές τους. Φαίνεται μάλιστα πως βρίσκονται σε κατάσταση απόθησης η μια προς την άλλη. Γι' αυτόν που ξέρει να συλλάβει τα νήματα της συνέχειας της κάθε μιας – συνέχεια χώρου για τη μια και χρόνου για την άλλη – αναφαίνεται το ερώτημα ποιο θα είναι το μέλλον τους.

Κι αυτό το έντονο κενό που τις χωρίζει θα μπορούσε κάλλιστα να είναι το ασχημάτιστο κέντρο απ' όπου ακτινοβολεί κάθε δημιουργία. Ό,τι επιτρέπει να αναγνωρίσουμε έναν μεγάλο καλλιτέχνη ακόμα και μέσα στο σύστημα των μαζικών μέσων ενημέρωσης είναι η επιμονή με την οποία, μέσα από τις πιο πολυσύνθετες τεχνικές θέλει να κάνει αισθητό το χέρι του τεχνίτη, μια ορισμένη «αντίσταση» που μεταχειρίζεται σαν απάντηση στις ευκολίες της μηχανής. Έτσι κάθε έργο που παρουσιάζεται είναι ένα προϊόν εκλεπτυσμένο και μαζί «ολοκληρωμένο» αλλά επίσης κι ένα υλικό που «κάτω απ' το δέρμα» του αφήνει να μαντέψουμε αρκετή αδρότητα για να διεγείρει τον πειρασμό για μια καινούργια δημιουργία.

Μαρκ Τιβολέ, ιστορικός της τέχνης

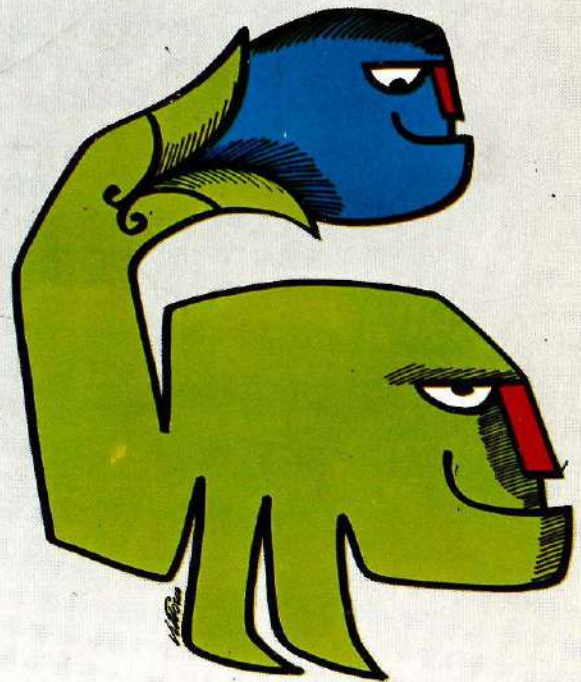
Ο Μαρκ Τιβολέ ενδιαφέρεται πάνω απ' όλα για την τέχνη των μαζικών μέσων ενημέρωσης και μελετάει την επίδραση των τεχνικών αναπαραγωγής πάνω στο γραφίστικο σύστημα (από το χαρακτηριστικό σε ξύλο ως το βίντεο). Έχει γράψει επίσης τα άρθρα «Αφίσες, Γελοιογραφία, Γραφισμός, Εικόνα» στην Encyclopaedia Universalis.

CABARET

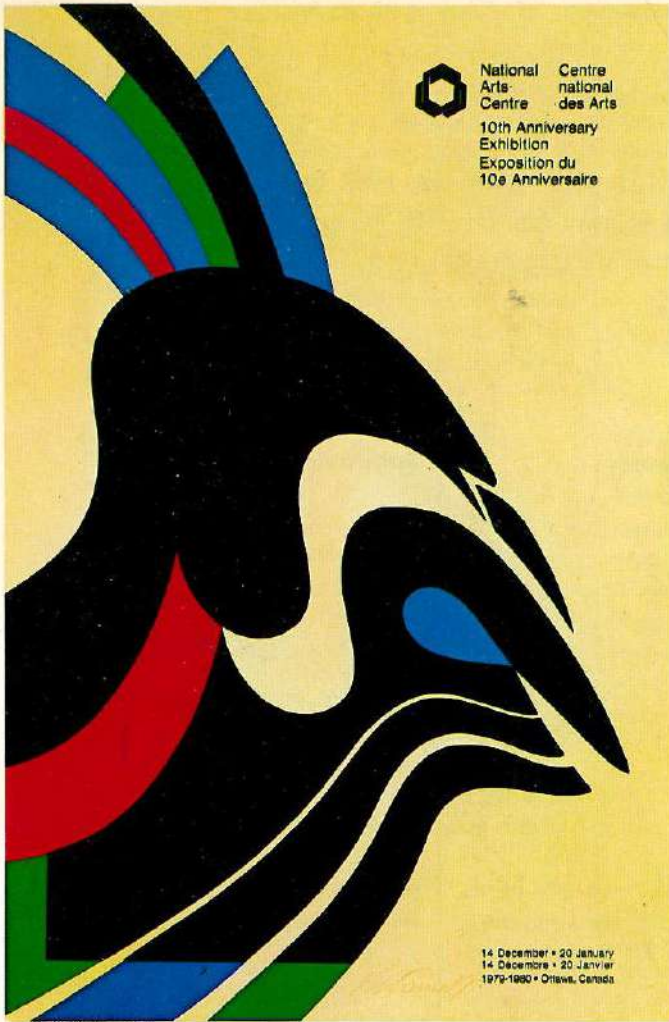
BAR DANVAYE 1139 ST-MICHAËLE MONTRÉAL QUÉBEC CANADA TEL 514-312-7122

FORM & PURPOSE

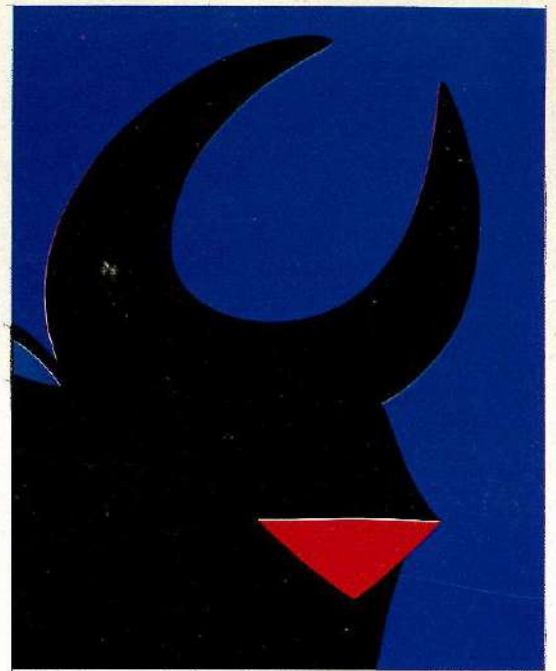

LA PLACE DU SOUL

1650, BARR. METRO STOP-BERRI ET DEMONTIGNY / LE TEMPLE DU SOUL ET DU RHYTHM AND BLUES

38

VIVA PEDRO

26

37

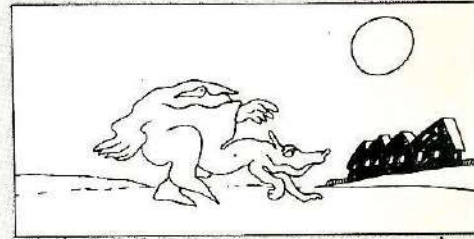
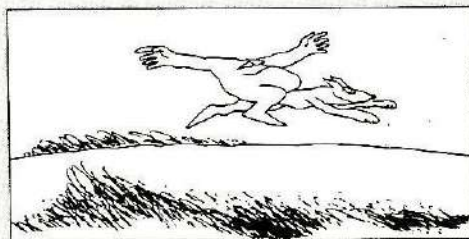
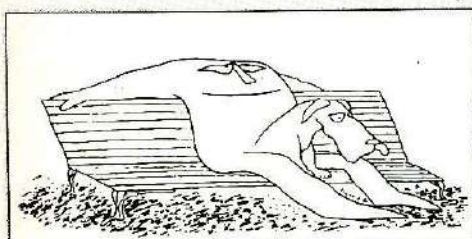
Βιογραφικό σημείωμα

Γεννήθηκε στη Ζάρα (Γιουγκοσλαβία) το 1932 από Ιταλούς γονείς.

Στη Βενετία από το 1944 έως το 1951.

Το 1951 ο Βιττόριο εγκαθίσταται οριστικά στο Μόντρεαλ. Από το 1958 έως το 1980 συμμετέχει σε πολυάριθμες εκθέσεις στην Αμερική και στην Ευρώπη όπου πετυχαίνει περισσότερες από εβδομήντα εθνικές και διεθνείς διακρίσεις.

Χρονολογία	Γελοιογραφία και διάφορα	Διαφήμιση και αφίσα	Βραβεία και διακρίσεις
1951 - 1958	Συεργάζεται ελεύθερα σαν γελοιογράφος με διάφορα πολιτικά έντυπα και τηλεοπτικές εκπομπές για παιδιά.		
1958	Εκθέτει τρεις φωτογραφίες στη Διεθνή Έκθεση των Καλυτέρων Φωτογράφων του κόσμου, Ήσταν Χάουζ, Ρότσεστερ, Νέα Υόρκη.		
1961 - 1962	Καλλιτεχνικός διευθυντής του λογοτεχνικού και πολιτικού περιοδικού «Εξτσέιντζ».		
1962		Συμμετέχει στην 11η ετήσια έκθεση διαφήμισης που οργανώθηκε από τη Λέσχη Αρτ Νταϊρέκτορ του Μόντρεαλ.	Τιμητικό βραβείο για το εξώφυλλο του περιοδικού «Εξτσέιντζ».
1964	Καλλιτεχνικός διευθυντής: Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Μόντρεαλ.	Συμβάλλει στην καθιέρωση της αφίσας στο δρόμο με τα έργα του πάνω στο θέατρο, το σινεμά και την πολιτική.	3ο βραβείο στη διεθνή έκθεση της κινηματογραφικής αφίσας στο Κάρλοβυ-Βάρυ, στην Τσεχοσλοβακία. Είναι το πρώτο βραβείο που κέρδισε ο Καναδάς στο χώρο της αφίσας. Τιμητικό βραβείο για την κινηματογραφική αφίσα, που του απονεμήθηκε κατά την 13η ετήσια έκθεση διαφήμισης που οργάνωσε η Λέσχη Αρτ Νταϊρέκτορ του Μόντρεαλ.
1965			Τιμητικό δίπλωμα που του απένευμε η Γκράφικα '65.
1966	Καλλιτεχνικός διευθυντής της αεροπορικής Εταιρείας Κεμπέκαιρ, της Κορμέξ και του Θεάτρου της Πίλας Βιλ-Μαρί, στο Μόντρεαλ.		

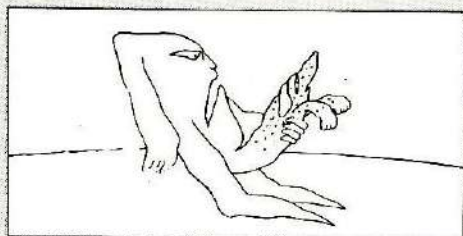
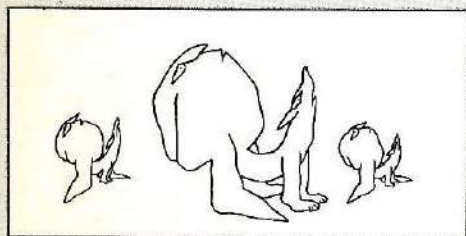

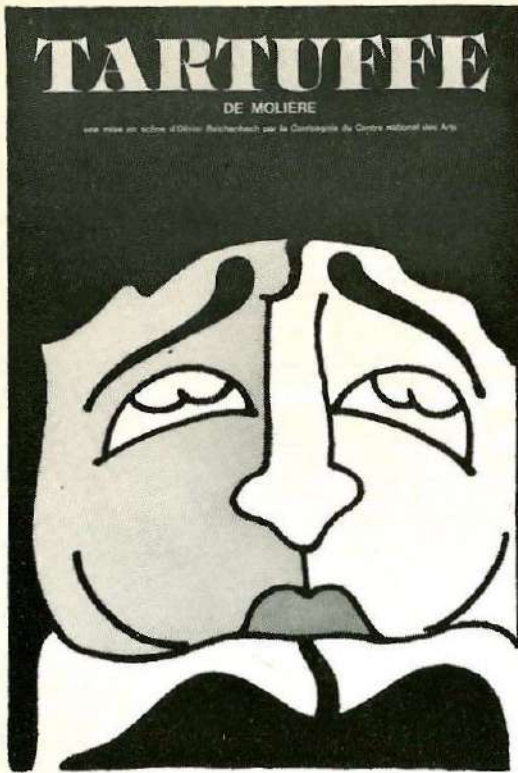
Χρονολογία	Γελοιογραφία και διάφορα	Διαφήμιση και αφίσα	Βραβεία και διακρίσεις
1967	<p>Συμμετέχει σε διάφορες εκθέσεις φωτογραφίας στον Καναδά και το εξωτερικό υπό την αιγίδα του Εθνικού Οργανισμού Κινηματογράφου του Καναδά.</p> <p>Ορισμένος αριθμός φωτογραφιών κρατήθηκαν για τη μόνιμη έκθεση του φωτογραφικού τμήματος του Εθνικού Οργανισμού Κινηματογράφου του Καναδά.</p>	<p>Ατομική έκθεση με 13 αφίσες στην Μπουτίκ Σολέιγ, Μόντρεαλ.</p>	<p>Στην Γκράφικα '67: Πρώτο βραβείο: Χρυσό μετάλλιο για μια κινηματογραφική αφίσα.</p> <p>Ειδικό τιμητικό βραβείο για μια αφίσα.</p> <p>Τιμητικό δίπλωμα για μια αφίσα.</p> <p>Τιμητικό δίπλωμα για εξώφυλλο δίσκου.</p>
1968		<p>Η Τρίτον Γκάλερυ στη Νέα Υόρκη γίνεται ο αντιπρόσωπός του στις Ηνωμένες Πολιτείες.</p> <p>Εκλέγονται δύο αφίσες για τη μόνιμη συλλογή του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης.</p> <p>Προσωπική έκθεση στη Λέσχη Art Νταϊρέκτορ της Νέας Υόρκης.</p>	<p>Στην Γκράφικα '68:</p> <p>Πρώτο βραβείο: χρυσό μετάλλιο για μια αφίσα.</p> <p>Τέσσερα τιμητικά διπλώματα που του απένειμε η κριτική επιτροπή αποτελούμενη από Νεο-Υορκέζους κριτές.</p>
1967 - 1969	<p>Μαθήματα δι' αλληλογραφίας στο πανεπιστήμιο Σερ Τζωρτζ Γουίλλιαμς.</p> <p>Σύμβουλος στην αρχιτεκτονική σχολή του πανεπιστημίου Λαβάλ.</p>		
1969	Έκθεση φωτογραφίας στο Στούντιο 23.	Άρθρο τεσσάρων σελίδων στο «Ντιζάιν», πολύ γνωστό αγγλικό περιοδικό αφιερωμένο στο βιομηχανικό σχέδιο.	
1970	Έκθεση φωτογραφίας στην Γκαλερί 26.		
1970 - 1976	Εφτά εξώφυλλα για την καναδική έκθεση του Τάιμ Μαγκαζίν.		
1971			Στην Γκράφικα '71: Δύο τιμητικά διπλώματα για αφίσα.
1972			Στην Γκράφικα '72: Πρώτο βραβείο, χρυσό μετάλλιο. Το μόνο μετάλλιο που απονέμεται τη χρονιά αυτή για το καναδικό βιομηχανικό σχέδιο.
1973	Βιβλίο με 155 φωτογραφίες: «Μια μέρα στην Κρήσεντ Στριτ».	Τέσσερις αφίσες γίνονται δεκτές στις Κάννες στο διεθνή διαγωνισμό κινηματογραφικής αφίσας.	Έκτο βραβείο στο Διεθνές Περίπτερο Γελοιογραφίας στο Τερ ντεζ Ομ (Γελοιογραφίες).
1974		Μια αφίσα δημοσιεύεται στο «Γκράφικς».	Πρώτο βραβείο στη Μεγαλύτερη Αμερικάνικη Έκθεση Γραφικής Τέχνης για μια αφίσα.
1976	<p>Εκθέτει οκτώ γελοιογραφίες στο Μουσείο Καλών Τεχνών του Μόντρεαλ.</p> <p>Εκθέτει τέσσερις γελοιογραφίες στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στο Μόντρεαλ.</p> <p>Εκθέτει δώδεκα γελοιογραφίες στο Περίπτερο Γελοιογραφίας στο Τερ ντεζ Ομ, Μόντρεαλ.</p>	<p>Εκθέτει δέκα αφίσες στην Γκαλερί Κορμπέιγ του Μόντρεαλ.</p> <p>Έκθεση στην Γκαλερί Μαρλμπορόου της Οτάβα.</p> <p>Έκθεση στην Γκαλερί Μαρσί του Τορόντο.</p>	Τέσσερα πρώτα βραβεία στο Σικάγο '76 για αφίσες.

Χρονολογία	Γελοιογραφία και διάφορα	Διαφήμιση και αφίσα	Βραβεία και διακρίσεις
1977		<p>Σικάγο '77: γίνονται δεκτές οι δεκάξη αφίσες που παρουσιάζει.</p> <p>Κριστιάν Λαμοντάν, «Ένας δημιουργός αφίσας αφισοκολεύεται: ο Βιττόριο», «Ντεκορμάγκ», Νοεμ. 1977, αρ. 59 σελ. 38-41.</p>	<p>Δεκάξη πρώτα βραβεία στο Σικάγο '77 για τις αφίσες.</p>
1978		<p>Αναδρομική έκθεση στην Γκαλερί Τέχνης του Βανκούβερ, Μάρτιος 1978: «Ο Βιττόριο του Βιττόριο», «Ιστορία της Αφίσας», «Δε Σίτιζεν», 1η Νοεμβρίου 1978.</p> <p>Ντ. Κίναστ, «Ο Φιορούτσι κερδίζει βραβείο καλύτερου έργου στο Σικάγο '78» «Κριέτιβ κομμικέιτορ», τόμ. 9, αρ. 6, 1978, σελ. 8 - 9.</p> <p>Περλ Όξορμ, «Αφίσες: συλλέγοντας την τέχνη των δρόμων», Οττάβα Τζόρναλ, 4 Νοεμβρίου 1978.</p> <p>Ραϋμόν Βεζινά, «Η εθνική συλλογή αφισών», «Λαρσιβίστ», Σεπτ. - Οκτ. 1978, σελ. 5-7.</p> <p>Η εθνική Συλλογή αφισών των Κρατικών Αρχείων του Καναδά αποκτά και εκθέτει μια σειρά από αφίσες που πραγματοποιούνται για το Εθνικό Κέντρο των Τεχνών στην Οττάβα.</p> <p>Δημοσιεύει αφίσα στο «Γκράφις» 1978, αρ. 541.</p>	<p>Δέκα βραβεία στην Έκθεση του Αρτ Νταϊρέκτορ του Τορόντο.</p> <p>Βραβείο καλύτερου έργου στο Σικάγο '78.</p> <p>Βραβείο καλύτερου βιομηχανικού σχεδίου στο Σικάγο '78.</p> <p>Οκτώ βραβεία για τις άλλες αφίσες στο Σικάγο '78.</p>
1979	<p>Δέκατη έβδομη θέση στο διαγωνισμό ημερολογίων που οργάνωσε το «Νόβουμ» στη Γερμανία.</p>	<p>Εκθέτει μια αφίσα στην έκθεση «100 χρόνια καναδικής αφίσας» που παρουσιάστηκε στο Μουσείο Καλών Τεχνών του Οντάριο και περιελάμβανε 62 έργα.</p> <p>Η Μητροπολιτική Βιβλιοθήκη του Τορόντο αγοράζει θεατρικές του αφίσες.</p> <p>Αναδρομική έκθεση στη Σουέν Πάρσον Γκάλερυ, Πανεπιστήμιο του Ιλλινόις, Η.Π.Α. Περίπου 130 έργα.</p>	<p>Δύο βραβεία στην έκθεση του Αρτ Νταϊρέκτορ του Τορόντο.</p>
1980		<p>Αναδρομική έκθεση στις Γκάλερυ Κόφμαν, Μεμόριαλ Γιούνιον, Πανεπιστήμιο της Μινнесότα, Μιννεάπολις, Η.Π.Α.</p> <p>Η Ομοσπονδία Αμερικάνικης Διαφήμισης των Η.Π.Α. που παραγγέλνει μια αφίσα: «Η αμοιβή του καλού Σαμ».</p>	<p>Έκθεση με κινούμενα σχέδια στο Περίπτερο Γελοιογραφίας στο Μόντρεαλ. Δεύτερο διεθνές βραβείο, τρίτο συνολικό βραβείο.</p>
1981			<p>Τέσσερα βραβεία στην Μπιενάλε αφίσας του Λάτι, Φινλανδία.</p>

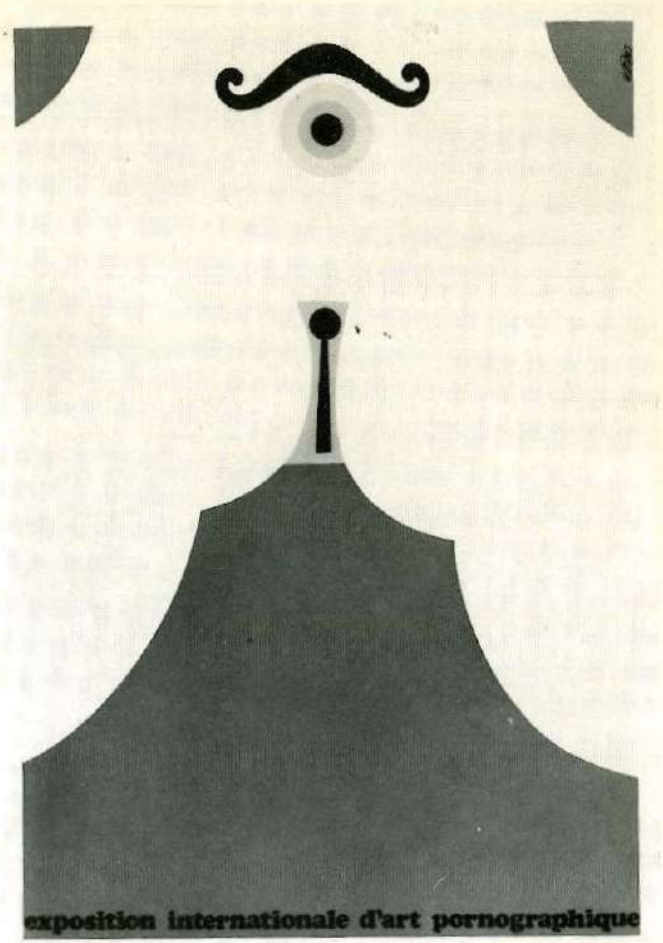
Κατάλογος έργων

1. Εβδομάδα Ιταλικού Κινηματογράφου, 1964, 0,60 × 0,455 μ., μεταξοτυπία
2. Καντριγιέ, 1965, 0,76 × 0,582 μ., όφσσετ
3. Ο πύργος, 1966, 0,733 × 0,584 μ., μεταξοτυπία
4. Προορισμός: Εξοχότης, (Αεροπορική Εταιρεία Κεμπέκαιρ), 1966, 0,924 × 0,712 μ., μεταξοτυπία
5. Προορισμός: Εξοχότης, (Αεροπορική Εταιρεία Κεμπέκαιρ), 1966, 0,924 × 0,712 μ., μεταξοτυπία
6. Και ο Ντέιβιντ ήρθε στο Κανάμ, 1967, 0,886 × 0,634 μ., μεταξοτυπία
7. Επισκεφτείτε το νέο Κεμπέκ, 1967, 0,888 × 0,634 μ., μεταξοτυπία
8. Διεθνής Έκθεση Πορνογραφικής τέχνης, 1967, 0,888 × 0,632 μ., μεταξοτυπία
9. Μην κόβετε τα δέντρα, 1967, 0,888 × 0,634 μ., μεταξοτυπία
10. Τζέρεμυ Τάιλουρ, 1967, 0,945 × 0,605 μ., μεταξοτυπία
11. Ευτένιξ 68, 1968, 0,812 × 0,571 μ., όφσσετ
12. Οι Φανταστικοί, 1968, 0,71 × 0,559 μ., όφσσετ
13. Ο δρόμος του Ρόϋ, 1968, 0,685 × 0,458 μ., όφσσετ
14. Η πλατεία του Σουλ, 1969, 0,71 × 0,531 μ., όφσσετ
15. Η πλατεία του Σουλ, 1969, 0,71 × 0,531 μ., όφσσετ
16. Ας είναι έτσι, 1971, 0,645 × 0,607 μ., μεταξοτυπία
17. Ο πύργος, 1971, 0,609 × 0,804 μ., όφσσετ
18. Ντόναλντ Λωτρέκ, 1972, 0,902 × 0,62 μ., όφσσετ
19. 10 Σχέδια, 1972, 0,51 × 0,41 μ.,
20. Το πουλί, 1975, 0,912 × 0,636 μ., μεταξοτυπία
21. Βιττόριο – Καινούργιες αφίσες, 1976, 0,861 × 0,632 μ., μεταξοτυπία
22. Ευτυχισμένα Γενέθλια μαρό μου, 1976, 0,981 × 0,661 μ., μεταξοτυπία
23. Οι γάτες, 1976, 0,86 × 0,634 μ., μεταξοτυπία
24. Ολυμπιακοί Αγώνες του Μόντρεαλ, 1976, 0,86 × 0,632 μ., μεταξοτυπία
25. Ολυμπιακοί Αγώνες του Μόντρεαλ, 1976, (σχέδιο για αφίσα), 1976, 0,86 × 0,632 μ., μεταξοτυπία
26. Βίβα Πέντρο, 1976, 0,98 × 0,66 μ., μεταξοτυπία
27. Απελευθέρωση των γυναικών, 1976, 0,863 × 0,632 μ., μεταξοτυπία
28. Βιττόριο Τορόντο, 1976, 0,609 × 0,609 μ., όφσσετ
29. Ο Κλήρος του μεσημεριού, 1977, 0,854 × 0,388 μ., μεταξοτυπία
30. Το Καναδικό Ίδρυμα Τοξικομανών, 1977, 0,966 × 0,635 μ., μεταξοτυπία
31. Το Καναδικό Ίδρυμα Τοξικομανών, 1977, 0,966 × 0,635 μ., μεταξοτυπία
32. Ταρτούφος, 1977, 0,965 × 0,635 μ., μεταξοτυπία
33. Χωρίς τίτλο, 1977, 0,966 × 0,661 μ., μεταξοτυπία
34. Φλοραλί, πού είσαι; 1977, 0,959 × 0,635 μ., μεταξοτυπία
35. Ο Βιττόριο του Βιττόριο, 1978, 0,99 × 0,69 μ., μεταξοτυπία
36. Σχολή χειροτεχνίας, Μπονσεκούρ, 1979, 0,965 × 0,591 μ., μεταξοτυπία

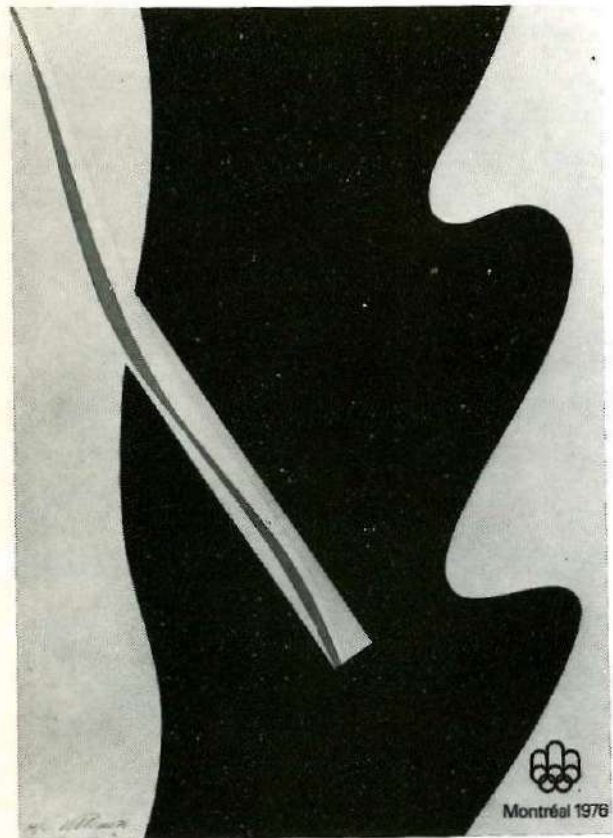

32

8

24

37. Τέχνη Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Προγραμματισμού, (κρατικά αρχεία του Καναδά), 1979, 0,959 × 0,626 μ., όφσσετ
38. Εθνικό Κέντρο των Τεχνών, Οττάβα: Έκθεση της 10ης επετείου, 1979, 0,886 × 0,579 μ., μεταξοτυπία
39. Βιτόριο Ντεκάλμπ: Αναδρομική στο Πανεπιστήμιο του Βόρειου Ιλλινόις, 1979, 0,768 × 0,565 μ., όφσσετ
40. Μορφή και σκοπός, 1980, 1,018 × 0,662 μ., μεταξοτυπία
41. Η Οδύσσεια του Ειρηνικού (φίλμ του Αρραμπάλ), 1980, 1,018 × 0,662 μ., μεταξοτυπία
42. Οι νεοφερμένοι, Εθνικό Μπαλέτο του Καναδά, 1980, 1,009 × 0,653 μ., μεταξοτυπία
43. Η Αμοιβή του καλού Σαμ, 1980, 1,008 × 0,664 μ., μεταξοτυπία
44. Δον Ζουάν, 1980, 0,999 × 0,661 μ., μεταξοτυπία
45. Καμπαρέ, 1981, 1,008 × 0,664 μ., μεταξοτυπία
46. Στιγμιαία απόπειρα, 100 φωτογραφίες, του Γκυ Μπορρεμάν, 1981, 0,307 × 0,657 μ., μεταξοτυπία
47. Ημερολόγιο, 1976, 0,91 × 0,513 μ., όφσσετ
48. Ημερολόγιο, 1978, 0,91 × 0,513 μ., όφσσετ
49. Ημερολόγιο, 1979, 0,91 × 0,513 μ., όφσσετ
50. Ημερολόγιο, 1981, 0,91 × 0,513 μ., όφσσετ
51. Σειρά με 12 γελοιογραφίες, 1978, 0,317 × 0,508 μ., όφσσετ
52. Τραβερσιόν (Όφενμπαχ 1979), (εξώφυλλο δίσκου), 1979, 0,31 × 0,62 μ., όφσσετ
53. Κεραυνοβόλος έρωτας (Όφενμπαχ 1980), (εξώφυλλο δίσκου), 1980, 0,31 × 0,62 μ., όφσσετ
54. Πρόκληση και απάντηση, 1983, 0,96 × 0,64 μ., μεταξοτυπία
55. 7ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Μόντρεαλ, 0,99 × 0,69 μ. όφσσετ

Επιμέλεια: Εθνική Πινακοθήκη – Όλγα Μεντζαφού – Μαρίκα Νέζη
 Μετάφραση: Εθνική Πινακοθήκη – Άννα Καφέτση
 Έγχρωμες διαφάνειες - Φωτογραφίες: Μανόλης Βερνάρδος

Αθήνα, Μάρτιος 1984

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

036000013211

**ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ**